

**ЛОВИШТЕ
ДЕРВЕНТА**
КОЛИМ ГАЗДУЈЕ
ЛОВАЧКО
УДРУЖЕЊЕ
"МОТАЈИЦА"

**ОАЗА ЗА
ЛОВЦЕ НА
СРНУ И
ДИВЉУ
СВИЊУ**

МУНИЦИЈА ИЗ
ЧЕШКЕ ЧЕСТ ИЗБОР
ЛОВАЦА У СРПСКОЈ

"Белот"
добар избор
за пристојну
цијену

Глас Српске

3. АПРИЛ 2015.

број 2

ЛОВАЦ

**ГОРАН
МИТРОВИЋ,**
СТРАСТВЕНИ
ЛОВАЦ СА
ТРОФЕЈИМА
ИЗ ЦИЈЕЛОГ
СВИЈЕТА

ФОТО В. СТОЈАКОВИЋ

**СОБУ КРАСЕ ТРОФЕЈИ
ИЗ АФРИКЕ, ЧЕШКЕ,
МАЂАРСКЕ, АУСТРИЈЕ...**

Три свиње пале од једног метка

ZA NAJBOLJE TRENUTKE

Iskoristi priliku i uz Open uživaj u **premium TV paketima** (HBO, CINEMAX, PLUS, SPORT, PINK PLUS) sa više od 30 programa **gratis do kraja 2015!**

Uslovi i detalji open ponude su dostupni na m:tel prodajnom mjestu, web sajtu i korisničkom servisu. Ponuda važi do 30.04.2015. ili do isteka zaliha.

SONY 40R450
LED FULL HD
40" (102 cm)
34 KM
(12 mjeseci)
rata uz Open trio

Високи намети на
ловачко оружје

Законска регулатива ствара проблеме у Српској

Ловци траже укидање пореза на оружје

Промјеном законске регулативе у последњих годину порез на оружје удвостручен и у Ловачком савезу Републике Српске истичу да ловци такво поскупљење не могу издржати

Око 20.000 ловаца у Републици Српској свакодневно се сусреће са проблемима које им прави закон о порезу на коришћење, држање и ношење оружја, према којем годишње у државну касу уплаћују око седам милиона марака.

Промјеном законске регулативе у последњих годину порез на оружје готово је удвостручен и у Ловачком савезу Републике Српске истичу да

Борислав
Бојанић

ловци такво поскупљење не могу издржати.

**КОМПЛИКОВАНА
ПРОЦЕДУРА ЗА
КУПОВИНУ МУНИЦИЈЕ**

- Већ сутра ћемо на сједници Управног одбора покренути одређена питања и упутити захтјеве да ловци

буду ослобођени плаћања пореза на оружје. Прошле године сам за оружје које имам издвојио 80 марака, а ове дупло више и сматрамо да такво поскупљење ловци не могу да издрже. Људи масовно враћају оружје из тог разлога - рекао је предсједник Скупштине Ловачког савеза Републике Српске Борислав Бојанић.

С друге стране, у Закон о порезу на употребу, држање и ношење добара стоји да се члан ловачког удружења ослобађа пореза на двије ловачке пушке (карабин и сачма). То значи да је ловац ослобођен пореза на потребно оружје, а све што поседује поред прописаног спада у домен луксуза. За разлику од ловаца у Републици Српској, порез на оружје немају земље у окружењу Хрватска и Србија, па чак ни Федерација БиХ.

- Настојимо да подигнемо ниво свијести људи који одлучују о овим питањима, јер се плашим да ће се за неколико година вишеструко смањити број ловаца умјесто да се повећава - рекао је Бојанић.

Други кључни проблем са којим се ловци сусрећу је закон о оружју и муницији. Да би ловац у Српској купио муницију, мора да извади посебну потврду и купи само одређени број метака.

- За разлику од Српске, у ФБиХ потребан је само оружни лист. Када га покажете, можете да купите метака колико хоћете. Није логично да у Бањалуци важе таква правила, а, рецимо, у Кључу друга - закључио је Бојанић.

Акција на штеточине

Мине

Поред фонда дивљачи, нарочито срнеће, која је готово истребљена у току рата, још један проблем су минска поља.

- Имали смо подручја загађена минама, али нисмо имали страдања ловаца. На срећу, поплаве су заобишле подручја која су под ингеренцијом "Мотајице".

Ловиште спада у категорију спортско-рекреационих ловишта, прилично је богато свим врстама племените дивљачи карактеристичним за низијско-брдска ловишта

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
dusanr@glassrpske.com

З аљубљеници у лов са подручја општине Дервента, али и шире, могу на простору од 42.942 хектара, којим газдује Ловачко удружење "Мотајица" из Дервенте, да уживају у љепоти недирнуте природе, а они најпрецизнији да се кући вра-

ЛОВИШТЕ "ДЕРВЕНТА"

којим газдује Ловачко удружење "Мотајица"

Оаза за ловце на срну и дивљу свињу

те са уловом, најчешће срнећом и свињском дивљачи, којима је има све више на простору овог удружења.

ЛИЧНА КАРТА УДРУЖЕЊА

Најстарији поуздани подаци о

удружењима ловаца на дервентском подручју потичу из давне 1923. године, када је одржана прва годишња Скупштина Ловачког друштва "Дервента", које је касније промијенило назив у Ловачко друштво "Марковац Дервента", а сада Ловачко удружење "Мотајица Дервента". Током свих година, чак и ратних, ловци су завири-

Чагаљ

У последњих неколико година велике проблеме ствара чагаљ, којег је на овом подручју све више, што је највећа брига становника у сеоским подручјима. Ова животиња претежно у зимском периоду у потрази за храном неретјетко долази до насељених подручја и напада стоку. Парадокс је да чланови матичног ловачког удружења према важећим подзаконским актима за ловство имају обавезу плаћања одстрела дивљих предатора, који спада у основну узгојну мјеру у домену заштите дивљачи, односно смањења предатора у ловишту - рекао је Ђеорђић.

Ловочувар на задатку

ли у сваки метар од 42.942 хектара ловне површине. Удружење сада броји 614 чланова, распоређених у 11 секција, од којих се 454 активно баве ловом. Да и у идућих неколико деценија неће опати интересовање за лов потврђују и 42 члана ловачког подмлатка. Захваљујући преданом раду и улагањима чланова, ловни објекти су послје рата обновљени и изграђени нови, а фонд крупне дивљачи је доведен на предатни ниво. Процјењује се да су у периоду од 1995. до 2015. године у дервентско ловиште извршена улагања од 1.300.000 марака. Ловиште спада у категорију спортско-рекреационих ловишта, прилично је богато свим врстама племените дивљачи карактеристичним за низијско-брдска ловишта (фазан, зец, препелица), а нарочито срнећом дивљачи, по чему је дервентско ловиште надалеко познато.

ИТАЛИЈАНИ ЛУДИ ЗА ШЉУКОМ

- У последњих десетак година просјечан пријављени одстрел срндаћа креће се од 60 до 90 грла, од којих је десетак одсто рогова трофејне вриједности у бронзи, сребру или злату. Највреднији трофеј срндаћа одстријељен у дервентском ловишту има трофејну вриједност од 148,50 СИС поена - рекао је предсједник Ловачког удружења "Мотајица" Миодраг Ђеорђић.

У последњих неколико година на просторима којим управља "Мотајица" све бројније су и дивље свиње.

- Ова врста је доживјела популациони бук. Некада је дивљих свиња било само на локалитету Бијело брда, а сада се ова врста проширила на потпуно други крај општине - рекао је Ђеорђић.

ПОЉСКА ЈАРЕБИЦА

Некада је на просторима овог удружења станиште имао и велики број пољских јаребица, заштитене врсте која је карактеристична за јужни дио Србије. Међутим, временом је дошло готово до истребљења ове птице из породице фазана.

- Направио сам неколико пројеката, обраћао се међународном организацијама, али нисам успио да добијем подршку да бисмо обновили ову врсту и можда развили уносан бизнис. Наиме, на подручју Ниша, које је једино преостало станиште ове врсте, људи су развили посао, пошто су привољели власнике врло вриједних паса птичара, који долазе са професионалним дресерима, да би симулирали лов на јаребицу. Тако

Лов на фазане

Глинени голубови

У удружењу су поносни на екипу која се такмичи у гађању глинених голубова. Момци који се баве овим спортом међу најуспјешнијим су у Српској и врло ријетко се са такмичења врате без медаље. На последњем Купу Републике Српске 2014. године освојили су друго мјесто. То и није изненађење, с обзиром на то да такмичарска екипа има све услове за тренинге, модерно стрелиште са савременом аутоматском машином, а традиција гађања покретних мета на овом подручју датира још од средине 20. вијека.

су они практично "продајом мириса" ове птице развили посао. Ми, нажалост, нисмо успјели, али та идеја је и даље актуелна и нисмо дефинитивно

одустали од ње - рекао је Ђеорђић.

ГОСТИ ИЗ ИТАЛИЈЕ

Иако постоји огроман потенци-

Ловачка кућа на Бабином брду

НАВРЕДНИЈИ ТРОФЕЈ СРНДАЋА ИМАО 148,5 СИС БОДОВА

120.000
КМ годишњи буџет удружења
1.300
нових фазана биће пуштено ове године
14
ловачких кућа и колиба
11
секција чини ЛУ "Мотајица"

Секција ловаца из Босанских Лужана

јал за развој ловног туризма на подручју Девенте, главни проблем представља неријешена законска регулатива у вези са прописима СITES, односно могућности да гости из иностранства на легалан начин изнесу трофеј одстријељен у БиХ. Без обзира на наведено, у Девенту неколико пута годишње долазе мање групе Италијана, који су људи за шљукком.

- Очували смо предатну традицију са Италијанима, нашим редовним гостима. Лов на шљуку је њихов специјалитет, прате прелете и кретање ове врсте и није им тешко да пређу и по неколико хиљада километара да би уживали у лову на шљуку - рекао је Ђеорђић.

НАСЕЉАВАЊЕ ЛОВИШТА

Сваке године одваја се отприлике трећина годишњег буџета удружења за насељавање ловишта, тако да сваке године у природу буде пуштено одређен број фазана и зечева.

- Одлучили смо да ове године узгојимо 13.000 фазана за репродукцију и између 25 и 30 зечева. За те активности потрошићемо око 30.000 марака, али знамо да чинимо добру ствар - рекао је Ђеорђић.

Највећи проблем раду и функционисању удружења представља штета коју наноси дивља свиња, као и страдања дивљачи у саобраћају.

- Дивљач је добро од општег интереса и дато је на коришћење ловачким организацијама, те смо на основу тога ми одговорни за сву штету коју направи. Међутим, имамо проблем са надокнадом штете и са страдањем дивљачи у саобраћају, најчешће срнеће. Од 30 до 50 грла страда у саобраћају годишње, а возачи масовно траже одштету начињену на аутомобилу. Искрено, само се молимо да не страда неки скупи аутомобил, јер бисмо са нашим буџетом комотно могли да ставимо кључ у браву удружења. Овај проблем имају сва удружења, али њега је потребно рјешавати на вишем нивоу - закључио је Ђеорђић.

Поглед са чеке

ПИШЕ: ДРАГАНА КЕЛЕЧ
draganak@glassrpske.com

Вук је веома непредвидива и једна од најинтелигентнијих звјерки, због чега је и највећи изазов и омиљени трофеј готово сваког ловца. За "битку" са вуковима потребно је знање и упорност, што свима савјетује управник радне јединице ШГ "Горица" које газдује ловиштем "Шипово" Младен Јандрић.

Надомак општине Шипово, на надморској висини од 400 па све до 1.907 метара, колико је на врху пла-

нине Виторог, смјештено је ловиште "Шипово", једно од најбогатијих вуковима и медвједима на подручју БиХ. Свим ловцима, чим кроче на тло овог ловишта, чија је површина око 60.000 хектара, нетакнута природа омогућила је незаборавно искуство и успомене које са собом носе дуго времена, причавајући их пријатељима и познаницима.

- Ово је брдско-планинско ловиште, којим газдује Шумско газдинство "Горица" и типично је подручје за вука и медвједа. Наравно, оно је дом и тетријеба, дивљих свиња, разне срнеће дивљачи, али, ипак, његови "владари" су вук и

На надморској висини од 400 до 1.907 метара, колико је на врху планине Виторог, смјештено је ловиште "Шипово", једно од најбогатијих вуковима и медвједима на подручју БиХ

медвјед - истиче Јандрић.

**СТАРИНА СИМО
ЛОВИО И СА ТИТОМ**

Висока планина и неприступачан терен створили су идеалне услове за вука, па у њима најрадије обитава. Живи у чопорима, јер му је тако лакше да лови. У једном чопору увијек има алфа женка и алфа мужјак. То је територијална дивљач, па тако један чопор вукова "заузме" територију од неких 20-30

Ловиште "Шипово" богато нетакнутом природом и разним дивљим животињама

Вук на нишану сан сваког ловца

Младен
Јандрић

Хајка

Традиционална хајка на вука, како је истакао Младен Јандрић, у ловишту "Шипово" одржава се већ дуже од 30 година.

- У хајку на вука, коју организујемо једном годишње, код нас долазе ловци са простора цијеле бивше Југославије - истакао је Јандрић и додао да, ко год је у Шипово дошао у лов на вука, отишао је задовољан, са једним богатим ловачким искуством.

километара и ту лови. Храни се искључиво дивљим свињама и срнећом дивљачи.

- Вука је веома тешко уловити, јер је то једна од најинтелигентнијих звјерки. Он човјека "осјети" на километар. Вјешто избјегава све препреке и замке, због чега се у лов на њега иде искључиво са високих и затворених објеката званих чеке - казује Јандрић.

Ловиште "Шипово", како истиче Јандрић, има четири веома квалитетно уређене затворене чеке.

- За све чеке непрестано вршимо прихрану, и то приоритетно за медвједа. Али пошто је вук месојед, он је његов вјечни пратилац, тако да га наши ловци из ових чека могу имати на нишану - каже Јандрић. У овом ловишту се, како истиче, налази око 30 вукова.

Рођен у ловачкој кући, Јандрић је већ са десет година упознао све дивље животиње захваљујући оцу, пасионираном ловцу.

- Отац ме је научио све. И шта су чеке, меци, каква је ћуд дивљих животиња. Једноставно, генима ми је пренесена та љубав према чарима природе - каже Јандрић који, ипак, и поред богатог знања, никада није одстријелио ниједног вука јер је он, како истиче, само професионални водич у лову.

Јандрић ловцима које пут донесе у ово богато ловиште прено-

си своје знање које има о вуковима, као и о осталим дивљим животињама, усмјеравајући их на предности, разне чари, али и упозоравајући на опасности које вребају из шума.

Међутим, његов отац Симо Јандрић још са сјајем у очима прича о својим ловачким подухватима. Ова старина, иако има 81 годину и давно је одложио пушку, памти све одласке у лов и трофеје на којима му је некада, како каже, завидио и сам Јосип Броз Тито. Док у рукама премеће три старе црно-бијеле фотографије на којима поносно стоји крај трофеја, радо се присјећа својих ловачких дана.

- Ловац сам постао веома млад, када сам отишао у Горњи Вакуф као лугар. Тамо сам се учланио у Ловачко друштво "Бугојно". Имао сам среће да будем у тамошњем богатом ловишту "Копривница", гдје сам одстријелио 32 вука - казује старина Симо смирно се осмјехујући.

ВУКОВИ МЕЂУ НАЈИНТЕЛИГЕНТНИЈИМ ЗВИЈЕРИМА

Због његове сигурне руке пратио га је глас врхунског ловца у цијелој бившој Југославији, па се у лову раме уз раме с њим чак четири пута нашао и Тито.

- Тито је био велики ловац. Ловио је свуда по свијету, имао је врхунску ловачку опрему, али једино никада није успио да одстријели вука - истакао је Јандрић.

Вук је најинтелигентнија звјерка, како каже, због начина на који лови.

- Када вукови спазе плијен, два-три јуре по јарку, док преостала два-три са сасвим друге стране ловину гоне на њих. Они фасцинантно између себе комуницирају и тешко им је побјећи - додаје старац Симо, који је учествовао у одстрелу чак 150 медвједа.

Ловац који хоће да буде добар и оствари резултате, чим уђе у ловиште мора се прилагодити природи. Без галаме, викања и пјевања. Мора пратити трагове попут правог Индијанца, каже Митровић

Горан Митровић, страствени ловац са трофејима из цијелог свијета

ПИШЕ: АНИТА ЈАНКОВИЋ
anitaj@glassrpske.com

Горан Митровић, доктор ветерине, пољопривредник, бизнисмен, бивши начелник општине Доњи Жабари, посланик из претходних сазива Народне скупштине, је све то, али, прије свега, обичан човјек којем је лов дубоко усађен у срце.

**ПРАВИ ЛОВАЦ
ВОЛИ ДА СЕ "НАДМУДРУЈЕ"
СА ДИВЉАЧИ**

Собу трофеја овог страственог ловца красе препариране животиње устријељене на територији далеке Африке, преко Швајцарске, Аустрије, Чешке, Словачке, Србије, Црне

Три свиње пале од једног метка

Горан Митровић ловачке успомене не би мијењао ни за шта на свијету

Шешири

Овај страствени ловац познат је и по шеширима чија колекција броји 500 комада. Попут тексашког ренџера никада се не одваја од свог заштитног знака. - Када сам завршио ветерину и почео да радим на терену дуvalo ми је по глави. Из тог разлога сам почео да носим шешир и временом је прерасло у навику. Сада их имам око 500, јер сваки који се похаба оставим, не бацам - рекао је Митровић и додао да не купује скупе шешире од неколико стотина евра, него обичне, за свакодневну употребу.

ситне птице. Ту у шипражју и шумама Посавине родила се љубав и лов ми се увукао под кожу, срце, сваки дјелић мене - прича Митровић.

Групни лов са много керова, хајком, вриском и галамом не воли, више је за витешки лов у којем мора да се надмудрује са дивљачи, прикрада попут сјенке, пратећи вјетар и ослушкујући природу.

- Волим лов са чеке, ујутро или навече кад сатима сједим по киши или снијегу, упрегнем сва чула да осјетим животињу. Пажљиво ослушкујем природу. Пратим одакле дува вјетар, зуирам простор око себе. Захваљујући томе истражио сам сваку њиву и шуму наше земље. С растом ловачког умијећа кренуо сам у обилазак ловишта из земаља у окружењу, а касније и много даљих дестинација - присјећа се Митровић.

Пут на сафари у Намибију и Јужноафричкој Републици обогатио му је живот и испунио успоменама које овај ловац не би мијењао ни за шта на свијету.

ЕГЗОТИЧНЕ ЖИВОТИЊЕ

Прича да је лов на носороге једно од најзанимљивијих искустава. Тамо су му испричали да постоје црни и бијели носорози. Разлика међу њима је што црни имају уска уста,

Горе, Мађарске па све до Русије, гдје је на великом минусу и дубоком снијегу ишао у потјеру мрких медвједа.

- Овог великог куџа устријелио сам прије неколико година у Јужноафричкој Републици када сам ишао на сафари. Ту је и брадавичаста свиња, орикс, спринбок, гну...

Овако започиње своју ловачку причу Митровић док нас води у обилазак личног музеја чије зидове красе животињски експонати прикупљани дуже од 30 година.

- Први сусрет са ловом и ваздушном пушком имао сам као дјечачић од осам-девет година. Сваки слободан тренутак проводио сам у шуми гађајући голубове, вјеверице и остале

а бијели широка.

- Црни иде на човјека и хоће да га убије док бијели бјежи. Црни је опаснији и дозвољен је за лов, док је лов на бијелог забрањен. Када смо стигли, носорози су били у долини, а неколико црнаца је отишло да их нагјера према нама. Када сам чуо торнадо и трчање крда од 30 до 40 носорога побјегао сам на најближе дрво. Док бих ја утврдио којем су уска, а којем широка уста отишла би ми глава - прича са осмијехом Митровић.

На лов егзотичних животиња ни-

јем је дозвољен лов је компликована и дуготрајна процедура, па сам од егзотичних животиња одмах одустао. Зебре и жирафе нисам ловио јер нема дражи. Свуда су око вас, не треба их ухидити, довољно је извадити пушку и пуцати - прича Митровић.

НАДРАЖИ ТРОФЕЈ

Сваки трофеј му је драг, јер има

ПРЕД СТАМПЕДОМ НОСОРОГА ПОБЈЕГАО НА НАЈБЛИЖЕ ДРВО

је ишао због високе цијене већ из разлога што лови за свој њеиф, а не да би се међу пријатељима разметао трофејима.

- Нилски коњи, лавови, биволи су заштићене животиње и годишње је дозвољен одстрел свега неколико примјерака. Тражити ловиште у ко-

Лов у Аустралији

Лов на подивљале камиле у Аустралији представља за њега изазов, а ако пословне прилике дозволе, опробаће се и у томе. - Добио сам позив да идем у лов на камиле у Аустралији. Држава плаћа око 700 долара сваком ко доведе устријељену камилу, јер су подивљале и стварају им проблеме. Настала је општа помага међу ловцима, па можда се и ја опробам, а ето прилике и да зарадим за љетовање - прича кроз шалу Митровић.

Трофеји и експонати прикупљани дуже од 30 година
ФОТО: В. СТОЈАКОВИЋ

своју, посебну причу, али и он, као и сваки други ловац, има онај један најдражи, на чији одстрел сјећање изазива понос и срећу када је био у лову са једним другом у околини Браунца. Ишли су у лов на срндаћа. Сјећа се да је било рано јутро. Угледао је једног омањег срндаћа и кренуо у потјеру за њим. Дуго му је прилазио, шуњао се, пратио трагове, ослушкивао вјетар.

- Прилазио сам му са неколико страна. Кад сам се довољно приближио и намјестио на пуцањ, он је скочио и побјегао. Није ми било јасно како ме је опазио и док сам размишљао неколико секунди из грмља су се појавили много већи рогови. Схватио сам да се није уплашио мене, већ другог срндаћа који га је гонио. Одмах сам га нанишанио и погодио. Због непредвидивости и неочекиваности то ми је најдражи трофеј - прича Митровић.

Међу драгим и неочекиваним трофејима је и једна мечка која је изненада платила главом.

- Било је то негдје 1998. године. Отишао сам у лов на дивље свиње. Попео сам се на једну панарику и чекао. Након сат-два чуо сам да је нешто дошло, уперео сам лампу према земљи и угледао медвједицу како гледа у мене. Опалио сам више из страха и убио је. Чекао сам петнаестак минута да видим хоће ли се мрдати, а када сам увидио да је мртва сишао сам - присјећа се Митровић.

Једна од најзанимљивијих догодиштина у његовој ловачкој каријери за коју многи сматрају да је права "ловачка прича" јесте она када је једним метком устријелио три дивље свиње.

- Угледао сам да су на хранилиште изашле свиње и имао сам намјеру да одстријелим вепра. Гледајући кроз нишан учинило ми се да се у средини налази највећи. Нанишанио сам и опалио. Када сам погледао видио сам двоје да леже, а треће се копрца. Отприлике су били око 80 килограма тежине поредани једно иза другог, а на нишану ми се учинило да је то велики вепар. Пожурио сам да опалим још један метак и тако докрајчим и оно треће, али сам брзо схватио да ће други ловци чути пуцањ и неће ми вјеровати да сам све троје погодио првим метком, тако да сам узео нож и приклао га - казује Митровић.

ЛУК И СТРИЈЕЛА

Он каже да ловац који хоће да буде добар и оствари резултате чим уђе у ловиште мора се прилагодити природи. Без галаме, викања, пјевања. Мора да прати трагове попут правог Индијанца. У његовим ловачким подухватима дешавало се мноштво различитих ситуација, од неколико половљених трофеја у једном дану до

Бољи сам ловац од Тита

Предсједник бивше Југославије Јосип Броз Тито био је велики љубљеник у лов. Горан Митровић тврди да је Тито имао више трофеја, али да је ловио с мањом страшћу и посвећеношћу од њега.

- Тито није имао времена да хода по шуми и сатима гања дивљач. Његови трофеји су углавном животиње натјеране на нишан. Стога сам ја бољи ловац - са осмијехом каже Митровић.

неколико дугих мјесеци без иједног улова. Међу занимљивим ситуацијама је и потјера и надмудривање са вепром које је трајало сатима.

- Једном сам вепра пратио од по-

STEYR MANNLICHER МЕРЦЕДЕС МЕЂУ КАРАБИНИМА

ла девет навече, а устријелио сам га тек ујутро око четири. Он је мене осјетио, побјегао у кукуруз, а ја сам кренуо за њим па одустао. Кад сам кренуо да се враћам кући, опет га угледам и тако укруг. Борба је трајала око седам-осам часова. На крају сам га пустио да ми дође на девет метара и са првим свитањем зоре успио сам да га "скинем" - прича Митровић и додаје да му лов луком и стрижелом посљедњих година представља највећу драж.

Бавећи се политиком имао је прилику да лови са највећим ловцима на политичкој бх. сцени. Признаје да се тада углавном ради о углаћеном, "културном лову", никако оном правом истинском. Углавном се чека добар трофеј и на политичару је само да пуца. Митровић додаје да је као посланик знао да устаје раном зором и иде у лов, а након тога на скупштинско засједање.

Колекција наоружања овог страственог ловца је завидна. Свако оружје бира са великим знањем и посебно пажњом размишљајући какве посљедице ће метак оставити на жртву.

- Посједујем 11 карабина, али најчешће ловим само са једним. "Steyr Mannlicher" је мерцедес међу карабинама и он је моја најчешћа пратња у лов. Не волим прејаке ни преслабе калибре, него оне средњег домета, "308 винчестер" ми највише одговара. Метак не треба да буде ни преспор ни пребрз, а у својој колекцији имам и двије сачме - прича Митровић.

ИЖ сачмарице чест
избор наших ловаца

И ове пушке се
убрајају у познату
причу о Русији.
За готово све
производе из ове
земље код наших
људи важи иста
прича - поузданост,
дуговјечност и
могућност
прилагођавања на
све временске
услове

Дух Русије на Балкану

ПРИРЕДИО: ДУШАН РЕПИЈА
dusanr@glassrpske.com

Друго најпопуларније оружје код наших ловаца полије "застава армса" је оружје руског произвођача "Ижевског механичког завода" или скраћено "ИЖ - Бајкал".

И ове пушке убрајају се у познату причу о Русији. За готово све производе из ове земље код наших људи важи иста прича - поузданост, дуговјечност и могућност прилагођавања на све временске услове. Баш ове особине, уз релативно ниске цијене за наше прилике, описују и пушке "Бајкала", без обзира на модел. А што се тиче модела, код нас су најпопуларнији модели 27, 43, 53 и 55.

Ловци, пола у шали, пола у збиљи, кажу да је ИЖ-27 досадни радни коњ", а ове ријечи би требало да опишу његову суштину. Изузетно је јефтина пушка,

Тежина

Уз све набројано у тексту о карактеристикама и особинама руских пушката треба издвојити да су "Бајкалове" сачмарице теже од осталих и да нису баш најсрећније рјешење за дуги лов и ходања по неприступачним предјелима. Са друге стране, има и ловаца старог кова који вјерују да пушка не може бити лагана и њима тежина ИЖ сачмарица не представља проблем.

квалитетна и толико поуздана да ловци који су је купили и прије 30 година немају срца, а ни потребе, да је мијењају. Податак да је до сада продато готово два милиона пушката овог модела говори да су врло популарне, а одликује их једноставан и поуздан дизајн, готово савршена прецизност и све бољи изглед, пошто је произвођач много порадио и на овој ставци од почетка производње до данас. Захваљујући одличном балансу, стабилности и тачности, МП 27 по перформансама на терену комотно може да се пореди са пушкама високог нивоа цијена.

Сачмарица положара МП 43, калибра 12/70 друга је најпопуларнија ИЖ пушка. Намијењена је првенствено ловцима који воле "хамерлес" моделе, са скривеним ударачима. Цијеви спојене моноблоком

**МОДЕЛ МП 27 ПРОДАТ
У ВИШЕ ОД ДВА
МИЛИОНА ПРИМЈЕРАКА**

имају тврдо хромирану унутрашњост и измјенљиве чокове. Испоручује се сет од три чока: 1/1, 1/2 и 1/4. Кована баскула садржи унутрашње полуге за запињање ударног механизма, на које се дјелује преламанем цијеви. Пушка има два обарача и аутоматску кочницу. Ударни механизам може да се релаксира притиском на обараче и благим затварањем цијеви. Ударне игле не извирују изван чела баскуле при релаксираном стању, тако да пушка може да се носи напуњена. Ово је такође поуздано, провјерено и изузетно јефтино глаткоцијевно оружје.

Историја

"Ижевски механички завод" је огромна фабрика оружја, чији развојни бирои сваке године избацују на тржиште нове моделе. Руска фабрика за производњу спортског и ловачког ватреног оружја датира из 1885. године. Тадашња влада је наредила произвођачима из Туле, Ижевска и Сестрореска да поред војног започну и производњу цивилног оружја. Октобарска револуција 1917. године била је вријеме великих промјена. Црвена армија модернизовала је оружје царске војске, но ни оружја ни муниције није било довољно. Фабрика у Ижевску произвела је између 1818. и 1920. године око 1,3 милиона пушака, 15.000 аутомата и 175.000 револвера "нагант" и око 840 милиона метака разних калибара. Капацитети производње користили су се у Другом свјетском рату само за војне сврхе. Поновна производња цивилног програма почиње 1949. године, укључујући и сачмарице.

РУСИ СВЕ ВИШЕ ПАЖЊЕ ПОКЛАЊАЈУ ДИЗАЈНУ

ном пушком није пожељно пуцати тежа пуњења. Произвођач савјетује да се пушка разради са првих 100 патрона тежег пуњења и стандардног притиска 12/76. Пушка се

одлично показала у пракси и носи титулу најпродаванијег и најиздржљивијег полуаутомата у свијету последњих неколико година. Одличан је избор и за најпробирљивије ловце, јер представља савршенство једноставности. Идеална је за лов ситне дивљачи на већим даљинама гађања, а доказала се и у лову дивљих свиња, као одличан избор уз коришћење једи-

ничних пројектила типа "хавк" и РС 1 Крушик Ваљево.

ИЖ је у последњих неколико година развио и новији модел МП 155, који је задржао све најбоље особине претходног, али је у односу на њега знатно лакши и има нешто краћу цијев.

Такође, побољшана је и ергономија, те урађен редизајн окидачке групе.

Цијена

Поред квалитета, једна од основних карактеристика због које су ИЖ сачмарице популарне код нас је цијена. Све наведене пушке могу се купити за отприлике 1.300 марака, чиме су и неколико пута јефтиније од осталих на тржишту.

Искусство, модерна технологија и квалитетни материјали гаранција муниције познате по добром груписању сачме, прецизности и путањи

ПРЕВЕО: БОРИС БУРИЋ
borisdj@glassrpske.com

И ако се не налази у самом врху најквалитетније муниције, којим доминирају амерички и италијански произвођачи, муниција чешке компаније "Селијер и Белот" се показала као добар избор за оне који желе квалитет по приступачној цијени.

МУНИЦИЈА ПОУЗДАНА
ЗА СИТНУ И СРЕДЊУ
ДИВЉАЧ

"Белот" је у једном скупио искуство, модерну технологију и квалитетне материјале, што су параметри за муницију познату по добром груписању сачме, прецизности и путањи. Фабрика је основана давне 1825. године и својевремено је била једна од највећих на свијету. Код нас је "Белот" добро прихваћен јер нуди квалитетна универзална пуњења по приступачној цијени тако да са једном серијом па-

Муниција из Чешке честа у ранцима ловаца у Српској

"Белот" добар избор за пристојну цијену

трона можете ловити више врста дивљачи. "Белот" производи муницију за сачмарице, карабине, пиштоље и револвере, зрна и кошуљице као детонаторе за пиротехнику. Зато је за наше ловце чест избор при куповини. "Белот" муниција добро се показала у лову на ситну и крупну дивљач и генерал-

но производи чист улаз у тијело дивљачи и прикладне изразне ране са минималним оштећењем меса. У погледу сачмарске муниције "Белот" нуди неколико варијанти патрона.

Прве су пластичне патроне и пластичне патроне за мале калибре које краси велика отпорност на

Глинени голубови

"Белот" производи и патроне за гађање глинених голубова у дисциплинама скит и трап. Овдје се издвајају патроне SKEET 24 STEEL SHOT 12/67,5 од 28 грама и брзине 390 m/s и TRAP 28 STEEL SHOT калибра 12/70 брзине 420 m/s и 28 грама тежине.

динамичке ударце и високе температуре. Оне долазе у калибрима 12/70, 16/70, 20/70 и 12/67,5 а произвођач нуди неколико модела од којих су најпопуларнији SB Corona, SB Fortuna, SB Vega, SB Lord и Black Fish. Сачма ових патрона се прави од чистог олова као и од олова са примјесом антима и арсена, такозвана чврста сачма.

Белот магнум патроне долазе са магнум пуњењем. Ове патроне имају чауре дужине 76 мм, за разлику од обичних које су 70. Патрона дужине 76 смије да се испали искључиво из пушке која је за њу намијењена. Ове патроне носе ознаке калибра 12/70 и 12/76, мада постоји и ознака 12/89, које "Белот" не производи. Главни представник ове групе је SB MAGNUM 42.5 GOLDEN EAGLE тежине 42,5 грама и брзине од 390 m/s.

Ту су и патроне са картонском чауром које се сматрају чаурама старог стила. Главни

 МУНИЦИЈА ЗА САЧМАРИЦЕ, КАРАБИНЕ, ПИШТОЉЕ И РЕВОЛВЕРЕ

представник ове врсте патрона је Belot Red end Blek која користи посебан систем са којим се ствара више кисеоника приликом испалења, а самим тим и већу ударну снагу сачме. Код нас познате као црвено-црне патроне долазе са крупноћом сачме од 2,5 мм до 4,2 мм што је сасвим довољна крупноћа за лов на ситну дивљач као што је лов зеца и фазана. Највише се користе оне тежине 35 грама и добро су се показале у лову на патке.

Ту су и патроне брениери код којих се уместо сачме налази једно зрно специфичне израде.

Ови меци се углавном користе на лов на дивље свиње. Главна перјаница је SB SPECIAL SLUG, поткалибарни пројектил новије генерације намијењен лову на високу дивљач. Производи се у калибру 12/70, 12/67,5 и 16/67,5 у месинганој верзији тијела пројектила. Овај пројектил има пластични реп за стабилизацију на који је насађено месингано тијело и све то је спаковано у пластични контејнер који напушта пројектил после изласка из цијеви. Конструкција зрна обезбеђује положену путању и велику прецизност. Маса зрна износи 21 грам, а пројектована брзина је 420 m/s.

Када је ријеч о карабинској муницији "Белот" користи тестиране главе метка познатих произвођача као што је "Нослер", "Барнс" и "Сијера" и углавном се користе за ситну и средњу дивљач. Меци са "Нослер" зрном имају нерђајућу оплату и долазе у неколико калибара за овај метак почев од 6,5/55, 7/7 па до 9,3/2 као и 243 Win и 270 Win. "Белот" са "Сијера" зрном показао се као одлично за дуже растојање као и због своје прецизности. Увијено дно овог зрна значајно смањује отпор ваздуха, што резултира бољем очувању брзине, веће енергије удара, равнијој путањи него остала зрна са равним дном. Овај метак је доступан у калибрима 8/57 JS, 300 Win Mag, 308 Win, 30-06 Spring и 7 mm Rem Mag.

На крају ту је и PTS метак чије зрно има велики ефекат равањања. Метак има оловно језгро прекривено ојачаном кошуљицом и са врхом од полимера. Оптимални изглед дозвољава метку да достигне већу брзину и стабилност путање чиме се пружа изузетна прецизност. Такође зрно остаје чврсто при удару, не расипа се и не оштећује превише дивљач.

Породични ловачки
квартет
ФОТО: Б. РАДУЛОВИЋ

Дјевојке из Прњавора слободно вријеме проводе у ловиштима

Сестре пуцњима руше предрасуде

ПИШЕ: БРАНЕ РАДУЛОВИЋ
radulovic@blic.net

У породици Љубе Брковић у прњаворском селу Штрпци, ловом се баве веома озбиљно, а овај хоби је, просто речено, опцино четворо укућана.

Још у ловачким униформама,

Љубинка и Рада овим хобијем су се почеле бавити још као мале, уз оца Љубу, који иза себе већ има завидан ловачки стаж

јер је био ловни дан, затекли смо сестре Раду и Љубинку, које су цијели дан, иако магловит и кишовит,

провеле у обиласку шумских рејона овог села, заједно са осталим члановима ловачке секције "Штрпци".

У лову су тог дана, кажу одстријелене двије лисице, а остатак дружења искористили су за договор о пребројавању дивљачи, које се одвијало током марта. Двадесетогодишња Љубинка и њена годину дана старија сестра Рада овим хобијем су се почеле бавити још као мале, уз оца, који иза себе већ има завидан ловачки стаж. Љубинка је

Скуп хоби

Лов није јефтин хоби, прича најстарији ловац у кући Брковића, али љубав према овој дисциплини је ипак јача од свега.

- Чланарина за жене ловце у ловачком удружењу је 35 марака на годишњем нивоу, а за мушкарце 120 марака. Осим тога, морамо да обезбиједимо и оружје, муницију, све потребне реквизите за одлазак у лов, али кад се нешто воли није проблем одвојити ни новац - рекао је Љубо Брковић.

зумијева ловачку пушку "бајкал" и карабин ужива у свом хобију. Иако мали број женске популације има афинитета према лову, сестре Брковић су срушиле предрасуде и показале да младе и лијепе дјевојке слободно вријеме проводе у потрази за дивљачи. Да нису једини примјер, показало је и необично друговање у Котор Варошу, гдје су се почетком године окупиле жене ловци, а коме је присуствовала и Љубинка.

ЉУБИНКИ САН ДА ОДСТРИЈЕЛИ ВУКА

- Било нас је више од 30, што жена, што млађих дјевојака, дружиле смо се, размјењивале искуства. Необично јесте, али заиста сам са собом понијела лијепе утиске са тог сајма и на то сам поносна - рекла је Љубинка.

У ловачком удружењу "Борик" укупно има десет женских чланица, од којих су три активни ловци. Најљепши дио овог хобија, као и свих облика окупљања јесте свакако дружење, па је то мотивисало и овог младог женског ловца из Штрбаша. Иако још није имала улова, Љубинки смо пожељели бистар поглед и мирну руку, како би у што скорије вријеме из лова донијела трофеј.

- За први трофеј у лову жељела бих вука. Баш ускоро идемо у хајку на вука која се организује на Озрену, па видјећемо како ће ме послужити срећа - рекла је Љубинка.

Љубав према лову у домаћинству Брковића исказала је и Љубинкина годину дана старија сестра Рада. Од 2012. године постала је члан "Борика", а за разлику од Љубинке, она у својој колекцији већ има и један трофеј.

- Устријелила сам срндаћа прошле године у јуну и осјећај је заиста прелијеп. Ишла сам и претпрошле године за вријеме лова на срндаћа

Рада са трофејним примјерком

Љубинка Брковић "у акцији"

Насљедник

У Брковићима стасава још један заљубљеник у природу и лов, Љубин син Срђан који има 15 година, са оцем и сестрама почео је да се бави ловом као пионир, а о пушкама и многим ловачким тајнама већ сада много зна. Нестрпљиво чека вријеме када ће стећи право да у ловишта одлази са оружјем.

по занимању прехрамбени прерађивач и запослена је у једној прњаворској фирми, али за лов се, каже, увијек нађе времена. Прошле године положила је ловачки испит и постала пуноправни члан Ловачког удружења "Борик" Прњавор.

У децембру је положила и испит за руковање оружјем тако да под пуном ловачком опремом, која подра-

али безуспјешно, али зато сам ето успјела други пут - задовољно је констатовала Рада.

За овај необичан хоби за женску популацију сестре "криве" оца Љубу који се много година бави ловом. На питање шта је најљепше када се оде у лов, Љубо шаљиво поручује.

- Кад сједнемо јести, јер изгледимо од ходања по шумама и њивама - рекао је Љубо.

НИГДЈЕ БЕЗ ПАСА ЦОНЕ, ЛАЈКЕ И ЦИГЕ

Лов породице Брковић не би био комплетан без паса, а у њиховом хобију помажу им Цона, Лајка и Цуго.

- На Цону су нарочито сви навикли и у лов се без ње не креће, јер она увијек мора нешто истјерати, прави је ловац - рекла је Рада.

Љубинка највише воли да проводи вријеме на отвореном, у природи са својим пријатељима, ловцима и то јој испуњава душу. Оно што јој нарочито смета је криволов, а у зимском периоду у обиласку и храњењу животиња знали су наићи и на замке за животиње.

- Против тога сам јер ми у удружењу ловимо исправно, по утврђеним правилима, бодовима, водимо о свему рачуна, плаћамо чланарину, док криволовци наносе велику штету животињском фонду. Свједоци смо и да се знакови поред пута који указују да има дивљачи у близини такође стално уклањају и то исто није добро - рекла је Љубинка.

У Штрпцима има највише срнеће дивљачи, али и зечева, фазана, лисица, даброва, куна... Љубо се сјећа да је пред рат наишао и на вука, што је прилично необично за ово подручје.

Сестре истичу да се не плаше ни опасне грабљивице, тако да их сигурни смо, очекује много трофеја у будућим ловачким походима, а до неког другог повода када будемо са њима разговарали, пожељели смо им бистар поглед и мирну руку.

Секција

Ловци у Штрпцима су веома добро организовани, а у секцији је тренутно 63 члана. На овом подручју налазе се три ловачке куће и шест ловачких чека, а ловци планирају да направе још двије ове године. Дружења ловаца, када је у питању сезона лова, трају од новембра, а сваке недеље у том периоду је ловни дан.

Ловачки дом у
Прњавору мјесто у
које долази цијела
породица Брковић

UGAR

Prijatan ambijent

Kulinarski specijaliteti

Udobnost

Motel Kanjon se nalazi u prelijepom dijelu kanjona rijeke Ugar u blizini Kneževa. Za prijatnu atmosferu i vrhunske kulinarske specijalitete pobrinuće se ljubazno osoblje motela. Dodite i posjetite nas.

TELEFON: 065 561 588

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ШУМАРСТВА

Шуме Републике Српске

а . д . СОКОЛАЦ

Дирекција Јавног предузећа

Романијска 1/3, Соколац
Тел.: 057-405-303
uprava@sumers.org;

Трг Републике Српске 8/11,
Бања Лука
Тел.: 051-247-202
upravl@sumers.org

